



České vydání

Právní předpisy

Svazek 58

25. února 2015

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/291 ze dne 19. února 2015, kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Asparago bianco di Cimadolmo (CHZO))** 1
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/292 ze dne 24. února 2015, kterým se schvaluje oxid uhličitý jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích určených pro typ přípravku 15 ⁽¹⁾** 3
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/293 ze dne 24. února 2015 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Liliputas (CHZO))** 5
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/294 ze dne 24. února 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 8

ROZHODNUTÍ

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/295 ze dne 24. února 2015 o schválení účinného alternátoru MELCO GXi jako inovativní technologie ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽¹⁾** 11
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/296 ze dne 24. února 2015, kterým se stanoví procesní opatření pro spolupráci mezi členskými státy v oblasti elektronické identifikace podle čl. 12 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu ⁽¹⁾** 14

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/297 ze dne 15. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí ECB/2010/23 o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro (ECB/2014/56)	21
★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/298 ze dne 15. prosince 2014 o prozatímním přerozdělování příjmu Evropské centrální banky (ECB/2014/57)	24
★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/299 ze dne 10. února 2015, kterým se mění rozhodnutí ECB/2014/34 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2015/5)	27
★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/300 ze dne 10. února 2015 o způsobilosti obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných nebo plně zaručených Řeckou republikou (ECB/2015/6)	29

Opravy

★ Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) č. 846/2014 ze dne 4. srpna 2014, kterým se mění příloha D směrnice Rady 92/65/EHS, pokud jde o podmínky pro dárcovská zvířata z čeledi koňovitých (Úř. věst. L 232, 5.8.2014)	31
--	----

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/291

ze dne 19. února 2015,

kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Asparago bianco di Cimadolmo (CHZO))

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 53 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1151/2012 přezkoumala Komise žádost Itálie o schválení změn specifikace chráněného zeměpisného označení „Asparago bianco di Cimadolmo“ zapsaného do rejstříku podle nařízení Komise (ES) č. 245/2002 ⁽²⁾.
- (2) Jelikož daná změna není menšího rozsahu ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejnila Komise žádost o změnu podle čl. 50 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾.
- (3) Jelikož Komisi nebylo předloženo žádné prohlášení o námitce podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být tato změna specifikace schválena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu „Asparago bianco di Cimadolmo“ (CHZO) se schvaluje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 245/2002 ze dne 8. února 2002, kterým se doplňuje příloha nařízení (ES) č. 2400/96 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení podle nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 39, 9.2.2002, s. 12).

⁽³⁾ Úř. věst. C 371, 18.10.2014, s. 22.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. února 2015.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise*

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/292**ze dne 24. února 2015,****kterým se schvaluje oxid uhličitý jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích určených pro typ přípravku 15****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 90 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 22. února 2012 obdrželo Nizozemsko žádost v souladu s čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ⁽²⁾ o zařazení účinné látky oxid uhličitý do přílohy I uvedené směrnice pro použití v typu přípravku 15, avicidy, jak jsou definovány v příloze V uvedené směrnice.
- (2) Dne 30. srpna 2013 předložilo Nizozemsko Komisi příslušnou hodnotící zprávu a svá doporučení v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 98/8/ES.
- (3) Stanovisko Evropské agentury pro chemické látky vypracoval dne 17. června 2014 výbor pro biocidní přípravky a zohlednil v něm závěry, k nimž ve svém hodnocení dospěl hodnotící příslušný orgán.
- (4) Podle uvedeného stanoviska lze očekávat, že biocidní přípravky obsahující oxid uhličitý a používané pro typ přípravku 15 splňují požadavky stanovené v článku 5 směrnice 98/8/ES, jsou-li splněny určité specifikace a podmínky pro jeho použití.
- (5) Je proto vhodné schválit oxid uhličitý pro použití v biocidních přípravcích pro typ přípravku 15 s výhradou dodržování některých specifikací a podmínek.
- (6) Vzhledem k tomu, že se hodnocení nezabývala nanomateriály, nemělo by se podle čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) č. 528/2012 schválení na tyto materiály vztahovat.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oxid uhličitý se schvaluje jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích určených pro typ přípravku 15, s výhradou specifikací a podmínek stanovených v příloze.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. února 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1).

Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační čísla	Minimální stupeň čistoty účinné látky ⁽¹⁾	Datum schválení	Datum skončení platnosti schválení	Typ přípravku	Zvláštní podmínky ⁽²⁾
Oxid uhličitý	Název podle IUPAC: Oxid uhličitý č. ES: 204-696-9 č. CAS: 124-38-9	999 ml/l	1. červen 2015	31. květen 2025	15	Při hodnocení přípravku se musí věnovat pozornost zejména expozici, rizikům a účinnosti v souvislosti s jakýmkoli použitím, na které se vztahuje žádost o povolení, ale pro které neplatí hodnocení rizik účinné látky na úrovni Unie. U biocidních přípravků podléhají povolení těmito podmínkám: (1) Přípravky se dodávají pouze vyškoleným odborníkům a jsou používány pouze vyškolenými odborníky. (2) Za účelem ochrany uživatelů budou přijata příslušná opatření, včetně případné dostupnosti osobních ochranných prostředků (OOP). (3) Na ochranu osob v okolí budou přijata vhodná opatření, například vykazání z ošetřované oblasti. (4) Prostřednictvím aplikačních dávek a návodu k použití se zajistí, aby ptáci byli utraceni bez zbytečné bolesti a zbytečného utrpení. (5) V podmínkách použití se uvede, že oxid uhličitý se používá jako nejzazší opatření v rámci strategie integrované ochrany rostlin, jejímž cílem je omezit používání tohoto přípravku na minimum.

⁽¹⁾ Čistota uvedená v tomto sloupci je minimálním stupněm čistoty účinné látky, která byla použita pro hodnocení provedené v souladu s článkem 8 nařízení (EU) č. 528/2012. Účinná látka v přípravku uvedeném na trh může mít čistotu stejnou nebo odlišnou, jestliže bylo prokázáno, že je technicky rovnocenná s hodnocenou účinnou látkou.

⁽²⁾ Pro provádění společných zásad přílohy VI nařízení (EU) č. 528/2012 jsou obsah a závěry hodnotících zpráv k dispozici na internetové stránce Komise: http://ec.europa.eu/environment/chemicals/biocides/index_en.htm.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/293**ze dne 24. února 2015****o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Liliputas (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 2 a čl. 52 odst. 3 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Litvou předložená žádost o zápis názvu „Liliputas“ do rejstříku byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.
- (2) Podáním námítky ze dne 13. září 2013 a odůvodněným prohlášením o námítce ze dne 8. listopadu 2013 vzneslo Polsko podle čl. 51 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 proti zápisu námítku. Námítka byla shledána přípustnou.
- (3) Dopisy ze dne 8. ledna 2014 vyzvala Komise zúčastněné strany, aby zahájily odpovídající konzultace v zájmu hledání vzájemné dohody v souladu s jejich vnitřními postupy.
- (4) Mezi Litvou a Polskem nebylo dosaženo dohody.
- (5) Vzhledem k tomu, že nebylo dosaženo dohody, by Komise měla přijmout rozhodnutí v souladu s postupem uvedeným v čl. 52 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 1151/2012.
- (6) V souladu s čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012 namítající tvrdil, že zápis názvu „Liliputas“ jako chráněného zeměpisného označení do rejstříku ohrozí existenci částečně totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které byly v souladu s právem uváděny na polský trh po dobu nejméně pěti let před datem zveřejnění žádosti o zápis názvu „Liliputas“ jako chráněného zeměpisného označení v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 15. června 2013. Podle namítajícího by zápis do rejstříku ohrozil existenci produktu s názvem „Liliput“, což je polský sýr, který má podobné vlastnosti jako sýr „Liliputas“ a jehož název je názvu „Liliputas“ foneticky podobný.
- (7) Namítající tvrdí, že výraz „Liliput“ se v Polsku obvykle používá při označování produktů, které se vyznačují malou velikostí, přičemž je používán také v případě sýrů. Sýr nesoucí název „Liliput“ se v Polsku vyrábí a prodává v souladu s právem již od roku 1971. V podnikových standardech, technických pokynech a normách pro využití surovin je sýr „Liliput“ uváděn spolu s jinými druhy sýrů jako Gouda, Eidam a Ementál. Tento výraz pro polský sýr se u polských spotřebitelů zažil a nijak neodkazuje na litevský sýr. Je ho proto třeba považovat za druhový výraz pro druhový sýr v Polsku. Co se týče produktu, má polský sýr „Liliput“ vlastnosti, vzhled, a rozměry podobné litevskému sýru „Liliputas“. Závěrem namítající naznačuje, že „Liliput“ a „Liliputas“ jsou podobné produkty nesoucí druhové názvy. Zápis názvu „Liliputas“ jakožto chráněného zeměpisného označení by polským výrobcům zabránil uvádět jejich sýr „Liliput“ na trh, nebo jim minimálně znemožnil používat název „Liliput“ v případě sýru.
- (8) Namítající rovněž tvrdí, že produkt a název, které mají být zapsány do rejstříku, nesplňují požadavky čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012. Podle zveřejněného jednotného dokumentu dostal sýr název „Liliputas“ kvůli svým rozměrům. Název „Liliputas“ tak nesdílí, že produkt pochází z určitého místa, ale stejně jako polský sýr „Liliput“ odkazuje pouze na malou velikost sýra. Kromě toho nelze vlastnosti produktu přičíst jeho zeměpisnému původu, ale pouze skutečnosti, že zraje v malých formátech. Dopad místní mikroskopické plísně *Penicillium pallidum* Smith na organoleptické vlastnosti sýru „Liliputas“ není prokázán. Skutečnost, že produkt byl vyroben v rámci státních norem SSSR (Svazu sovětských socialistických republik), by nadto potvrzovala, že mohl být vyráběn kdekoli na území SSSR, a že neexistuje žádný specifický vztah s vymezenou zeměpisnou oblastí. Sýr „Liliputas“ by tudíž měl být považován za druhový produkt.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. C 170, 15.6.2013, s. 46.

- (9) Několika polským výrobcům sýra byla poskytnuta ochrana pro ochranné známky obsahující výraz „Liliput“, např. do rejstříku zapsaným, slovním a obrazovým ochranným známkám „Cheesland Liliput“ a „Ser Liliput“ a používané slovní ochranné známce „Serenada Liliput“. Objem produkce polského sýru „Liliput“ je značný: 2 762 tun vyprodukovaných v roce 2013 v průmyslovém měřítku a uvedených na trh po celém Polsku ve 2 250 obchodech, přičemž 4,8 % produkce bylo vyvezeno na trh EU. Na 90 % výroby sýru „Liliput“ se vztahuje ochranná známka. Podle názoru namítajícího by zápisem názvu „Liliputas“ jakožto chráněného zeměpisného označení mohlo dojít k ohrožení existence takových ochranných známek.
- (10) I přes výše uvedená tvrzení předložená namítajícím je třeba název „Liliputas“ zapsat do rejstříku jako chráněné zeměpisné označení, a to z těchto důvodů.
- (11) Ačkoli používání názvu „Liliputas“ musí mít původ v malé velikosti sýru, na kterou odkazuje, je zřejmé, že po padesáti letech existence v Litvě již název neznamená tento odkaz na velikost, nýbrž si během této doby vytvořil silné spojení s oblastí produkce. V současné době je název „Liliputas“ v Litvě nepochybně spojován s ručně vyráběným polotvrdým fermentovaným sýrem z vesnice Belvederis, který je považován za vysoce kvalitní produkt. Litevští spotřebitelé si název nespojují s polským sýrem nebo se sýry standardní průmyslové produkce. I když tedy název neobsahuje odkaz na zeměpisnou oblast, je název „Liliputas“ v souladu s definicí v čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, která stanoví, že chráněným zeměpisným označením se rozumí název, který identifikuje produkt pocházející z určitého místa, regionu nebo země.
- (12) S ohledem na výše uvedené nelze výraz „Liliputas“ považovat za druhový název. Druhové názvy jsou názvy, kterým i přes jejich historickou svázanost s místem, kde byl produkt, na který odkazují, původně vyroben nebo uveden na trh, již tento odkaz na počáteční zeměpisný původ zcela chybí. V případě názvu „Liliputas“ je to přesně naopak. Původně neměl se svým zeměpisným původem nic do činění, ale nyní je se svou oblastí produkce úzce spjat.
- (13) Produkt má vlastnosti a pověst, které lze přičíst jeho zeměpisnému původu. Ačkoli se ve zveřejněném jednotném dokumentu uvádí, že sýr nese název „Liliputas“ z důvodu své velikosti, je zde upřesněno, že svoji typickou chuť a vůni sýr získává zráním v malých formátech prostřednictvím vnitřní mikroflóry a mikroskopické plísně *Penicillium pallidum* Smith, které se daří ve sklepích ve vymezené zeměpisné oblasti. Tato plíseň, která se vyskytuje ve sklepích ve vesnici Belvederis, je zdrojem kyseliny mléčné, čerstvé chutě a aromatu, jimž se vyznačuje sýr „Liliputas“. V oblasti panují zvláštní podmínky zaručující výskyt této plísně. K zachování a rozvoji této plísně kromě toho přispívá i skutečnost, že sýr se vyrábí ručně a nikoli průmyslově. Sýr „Liliputas“ se může pochlubit dobře doloženou a solidní pověstí coby chlouby mezi litevskými mléčnými výrobky, jehož produkce byla přesně popsána ve zveřejněném jednotném dokumentu.
- (14) Rozdíly mezi produkty „Liliputas“ a „Liliput“ jsou tudíž zcela zjevné. Sýr „Liliputas“ nelze považovat za druhový produkt.
- (15) K tvrzení, že „sýr Liliputas“ podléhal normám SSSR, a proto mohl být vyráběn kdekoli na území SSSR, je nutno poznamenat, že zařazení produktů pod tyto normy bylo v té době povinné. Kromě toho tato okolnost nutně neznamená, že se tento výrobek, jak je popsán v normě přiložené z iniciativy Litvy, vyráběl někde jinde. V každém případě obdržel v letech 1969 až 1979 řadu ocenění, značek jakosti a vyznamenání, přičemž se o něm vždy jasně hovořilo jako o litevském sýru vyráběném ve vesnici Belvederis.
- (16) Výraz „Liliput“ je foneticky podobný výrazu „Liliputas“, který má být zapsán do rejstříku. Původem obou názvů jsou malé rozměry sýra. Ačkoli je sýr „Liliputas“ produktem s výraznými vlastnostmi, jakostí a pověstí, kterými se odlišuje od jiných produktů, je mu sýr „Liliput“ některými svými vlastnostmi velmi podobný. Vzhledem k blízkosti názvů a podobnému vzhledu produktů by uplatňování ochrany podle článku 13 nařízení (EU) č. 1151/2012 mohlo vést k tomu, že v případě zápisu do rejstříku bude sýr „Liliputas“ polským výrobcům bránit v používání výrazu „Liliput“.
- (17) Je zřejmé, že záměrem použití výrazu „Liliput“ nebylo využít pověsti názvu „Liliputas“. Spotřebitelé nebyli nebo nemohli být uvedeni v omyl, pokud jde o skutečný původ produktů. Oba produkty se prodávají na dvou odlišných trzích, na nichž jsou dobře známy a kde nelze hovořit o možnosti jejich záměny. Z těchto důvodů a protože bylo prokázáno, že označení „Liliput“ bylo v souladu s právem používáno nepřetržitě a řádně po dobu nejméně dvaceti pěti let před podáním žádosti o zápis označení „Liliputas“ Komisi, by v zájmu spravedlnosti a tradičního užívání mělo být uděleno maximální přechodné období uvedené v čl. 15 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012.

- (18) Tento závěr nutně neznamená, že používání výrazu „Liliput“ je neoprávněné. Jestliže může být podle čl. 41 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, s přihlédnutím ke všem relevantním činitelům, zejména ke stávající situaci v oblastech spotřeby a k příslušným vnitrostátním právním aktům nebo právním aktům Unie, určeno, že výraz „Liliput“ zdruhověl, neměl by mít zápis názvu „Liliputas“ vliv na užívání názvu „Liliput“.
- (19) Pokud jde o ochranné známky obsahující výraz „Liliput“, o jejichž zápis bylo požádáno, jež jsou zapsány nebo zavedeny používáním v dobré víře na území Unie přede dnem podání žádosti o zápis výrazu „Liliputas“ jako chráněného zeměpisného označení podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, mohou být pro daný produkt tyto ochranné známky nadále používány a obnovovány za předpokladu, že jsou splněny obecné požadavky stanovené právními předpisy pro ochranné známky.
- (20) Na základě výše uvedených skutečností by tedy název „Liliputas“ měl být zapsán do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení.
- (21) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro politiku jakosti zemědělských produktů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název „Liliputas“ (CHZO) je zapsán do rejstříku.

Název uvedený v prvním pododstavci označuje produkt třídy 1.3. Sýry z přílohy XI prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ⁽¹⁾.

Článek 2

Výraz „Liliput“ může být používán k označení sýra, který neodpovídá specifikaci uvedené pro produkt „Liliputas“, po dobu 15 let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. února 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/294**ze dne 24. února 2015****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. února 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	EG	169,3
	IL	81,7
	MA	91,9
	TR	116,8
	ZZ	114,9
0707 00 05	TR	187,1
	ZZ	187,1
0709 93 10	MA	140,7
	TR	215,2
	ZZ	178,0
0805 10 20	EG	45,9
	IL	72,3
	MA	47,6
	TN	50,8
	TR	68,9
	ZZ	57,1
0805 20 10	IL	132,4
	MA	96,3
	ZZ	114,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	80,3
	IL	151,7
	JM	118,2
	MA	101,6
	TR	85,4
	US	143,7
	ZZ	113,5
0805 50 10	EG	41,5
	TR	51,6
	ZZ	46,6
0808 10 80	BR	69,5
	CL	95,2
	MK	29,8
	US	151,4
	ZZ	86,5

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0808 30 90	CL	155,9
	CN	99,9
	US	122,7
	ZA	92,9
	ZZ	117,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/295

ze dne 24. února 2015

o schválení účinného alternátoru MELCO GXi jako inovativní technologie ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel ⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dodavatel Mitsubishi Electric Corporation (MELCO), zastoupený v Unii společností Mitsubishi Electric Automotive Europe B.V. (dále jen „žadatel“), podal dne 24. června 2014 žádost o schválení účinného alternátoru MELCO GXi jako inovativní technologie. Úplnost žádosti byla posouzena v souladu s článkem 4 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 725/2011 ⁽²⁾. Komise zjistila, že v původní žádosti chybí některé důležité informace, a požádala žadatele, aby je doplnil. Komise obdržela úplné informace dne 10. července 2014 a začala žádost posuzovat ode dne následujícího po uvedeném datu.
- (2) Žádost byla posouzena v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 443/2009, prováděcím nařízením (EU) č. 725/2011 a technickými pokyny pro přípravu žádostí o schválení inovativních technologií podle nařízení (ES) č. 443/2009 (dále jen „technické pokyny“) ⁽³⁾ a byla shledána úplnou.
- (3) Žádost se týká účinného alternátoru MELCO GXi s třídami výkonu od 130 A do 250 A. Alternátor má vysokou účinnost, jak bylo stanoveno v souladu s přístupem VDA popsáním v bodě 5.1.2 přílohy I technických pokynů. Tento přístup se odvolává na zkušební metodu stanovenou v mezinárodní normě ISO 8854:2012 ⁽⁴⁾. Alternátor žadatele má v porovnání se základním alternátorem zvýšenou účinnost díky tomu, že snižuje tyto tři typy ztrát: ztráty na usměrňovači díky použití nové nízkoztrátové diody, ztráty v železe statoru díky použití jádra statoru z tenké a vysoce jakostní elektromagnetické oceli a ztráty v mědi statoru díky použití statoru s velmi vysokým činitelem plnění a axiální chladicí struktury.
- (4) Komise konstatuje, že informace poskytnuté v žádosti prokazují, že podmínky a kritéria uvedené v článku 12 nařízení (ES) č. 443/2009 a v člancích 2 a 4 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 byly splněny.
- (5) Žadatel prokázal, že vysoce účinný alternátor druhu popsaného v dané žádosti se nevyskytoval ve více než 3 % nových osobních automobilů zaregistrovaných v referenčním roce 2009.
- (6) Aby bylo možné určit, o kolik se sníží emise CO₂ po instalaci inovativní technologie ve vozidle, je nutné definovat základní vozidlo, se kterým má být účinnost vozidla vybaveného inovativní technologií porovnána,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 725/2011 ze dne 25. července 2011, kterým se stanoví postup schvalování a certifikace inovativních technologií ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (Úř. věst. L 194, 26.7.2011, s. 19).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/clima/policies/transport/vehicles/cars/docs/guidelines_en.pdf

⁽⁴⁾ ISO 8854. Silniční vozidla – Alternátory s regulátory – Metody zkoušení a všeobecné požadavky. Referenční číslo ISO 8854:2012(E).

jak stanoví články 5 a 8 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011. Komise zastává názor, že za vhodnou základní technologii pro případ, kdy je inovativní technologie instalována do nového typu vozidla, je vhodné považovat alternátor s 67 % účinností. Pokud je účinný alternátor MELCO GXi instalován do stávajícího typu vozidla, za základní technologii by měl být považován alternátor nejnovější verze daného typu uvedené na trh.

- (7) Žadatel předložil metodu pro zkoušení snížení emisí CO₂, jejíž součástí jsou vzorce, které jsou v souladu se vzorci popsanými v technických pokynech v rámci zjednodušeného přístupu, pokud jde o účinné alternátory. Komise se domnívá, že tato zkušební metoda poskytne výsledky, které jsou ověřitelné, opakovatelné a srovnatelné, a že je schopna reálně prokázat statisticky významné snížení emisí CO₂ pomocí dané inovativní technologie v souladu s článkem 6 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011.
- (8) Žadatel předložil metodu pro zkoušení snížení emisí CO₂, jejíž součástí jsou vzorce, které vycházejí z technických pokynů, pokud jde o účinné alternátory. Komise poznamenává, že zkušební metoda žadatele a vzorce pro výpočet snížení emisí CO₂ jsou ve všech ohledech identické s metodou stanovenou v příloze prováděcího rozhodnutí Komise 2013/341/EU ⁽¹⁾. Komise se proto domnívá, že ke stanovení snížení emisí CO₂ v důsledku použití účinného alternátoru MELCO GXi by se měla použít metoda uvedená v prováděcím rozhodnutí 2013/341/EU.
- (9) V této souvislosti zastává Komise názor, že žadatel uspokojivě prokázal, že snížení emisí prostřednictvím inovativní technologie dosahuje nejméně hodnoty 1 g CO₂/km.
- (10) Komise poznamenává, že snížení emisí dosažené inovativní technologií je možné částečně prokázat standardním zkušebním cyklem, a celkové snížení emisí, jež má být certifikováno, by proto mělo být stanoveno v souladu s čl. 8 odst. 2 druhým pododstavcem prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011.
- (11) Komise zjistila, že zpráva o ověření byla vypracována společností UTAC (Groupe UTAC CERAM) a že zpráva potvrzuje zjištění uvedená v žádosti.
- (12) V této souvislosti zastává Komise názor, že proti schválení dotyčné inovativní technologie by neměly být vzneseny žádné námitky.
- (13) Pro účely stanovení obecného kódu ekologické inovace, který se uvede v příslušných dokumentech schválení typu podle příloh I, VIII a IX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽²⁾, by měl být určen individuální kód, který se má použít pro inovativní technologii schválenou tímto rozhodnutím.
- (14) Každý výrobce, který chce získat výhody ze snížení svých průměrných specifických emisí CO₂ pro účely splnění svého cíle pro specifické emise na základě snížení emisí CO₂ prostřednictvím inovativní technologie schválené tímto rozhodnutím, by měl v souladu s čl. 11 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 ve své žádosti o certifikát ES schválení typu pro dotyčná vozidla uvést odkaz na toto rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Účinný alternátor Mitsubishi Electric Corporation GXi, jenž dosahuje zvýšené účinnosti díky snížení tří různých typů ztrát a je určen k použití ve vozidlech kategorie M1, se schvaluje jako inovativní technologie ve smyslu článku 12 nařízení (ES) č. 443/2009.

2. Snížení emisí CO₂ díky použití alternátoru uvedeného v odstavci 1 se určuje pomocí metody stanovené v příloze prováděcího rozhodnutí 2013/341/EU.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/341/EU ze dne 27. června 2013 o schválení alternátoru Valeo Efficient Generation jako inovativní technologie ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (Úř. věst. L 179, 29.6.2013, s. 98).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

3. V souladu s čl. 11 odst. 2 druhým pododstavcem prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 může být snížení emisí CO₂ stanovené v souladu s odstavcem 2 tohoto článku certifikováno a uvedeno v prohlášení o shodě a v dokumentaci o schválení příslušného typu, která je uvedena v přílohách I, VIII a IX směrnice 2007/46/ES, pouze tehdy, pokud snížení dosahují limitu uvedeného v čl. 9 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 nebo jej překračují.

4. Individuální kód ekologické inovace, který má být uveden v dokumentaci ke schválení typu a který se má používat v souvislosti s inovační technologií schválenou tímto rozhodnutím, je „12“.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost sedmým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. února 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/296**ze dne 24. února 2015,****kterým se stanoví procesní opatření pro spolupráci mezi členskými státy v oblasti elektronické identifikace podle čl. 12 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o interoperabilitu a bezpečnost systémů elektronické identifikace, je nezbytná k podpoře vysoké úrovně důvěryhodnosti a bezpečnosti odpovídající míře rizika v těchto systémech.
- (2) Ustanovení čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014 ukládá oznamujícímu členskému státu povinnost poskytnout ostatním členským státům popis dotčeného systému šest měsíců předem, aby členské státy mohly spolupracovat způsobem popsáním v čl. 12 odst. 5 nařízení (EU) č. 910/2014.
- (3) Spolupráce mezi členskými státy vyžaduje zjednodušené postupy. Interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace nelze dosáhnout pomocí postupů prováděných v různých jazycích. Používání angličtiny v rámci spolupráce by mělo usnadnit dosažení interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace, avšak překlady již existující dokumentace by neměly představovat nepřiměřenou zátěž.
- (4) V členských státech jsou různé prvky systémů elektronické identifikace spravovány různými orgány nebo subjekty. K umožnění účinné spolupráce a zjednodušení správních postupů je vhodné zajistit, aby v každém členském státě existovalo jednotné místo, jehož prostřednictvím lze kontaktovat příslušné orgány a subjekty tohoto členského státu.
- (5) Výměna informací, zkušeností a osvědčených postupů mezi členskými státy usnadňuje vývoj systémů elektronické identifikace a slouží jako nástroj k dosažení technické interoperability. Potřeba této spolupráce je zvláště opodstatněná, pokud jde o úpravy již oznámených systémů elektronické identifikace, změny systémů elektronické identifikace, o nichž byly členským státům poskytnuty informace před oznámením, a výskyt důležitých událostí nebo incidentů, které mohou ovlivnit interoperabilitu nebo bezpečnost systémů elektronické identifikace. Členské státy by rovněž měly mít k dispozici prostředky k vyžádání si tohoto druhu informací týkajících se interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace od jiných členských států.
- (6) Vzájemné hodnocení systémů elektronické identifikace by se mělo považovat za proces vzájemného učení, který pomáhá vybudovat důvěru mezi členskými státy a zajišťuje interoperabilitu a bezpečnost oznámených systémů elektronické identifikace. K tomu je třeba, aby oznamující členské státy poskytovaly dostatečné informace o svých systémech elektronické identifikace. Rovněž je však třeba zohlednit potřebu členských států zachovat důvěrnost některých informací, pokud je to nezbytně nutné kvůli bezpečnosti.
- (7) Aby bylo zajištěno, že proces vzájemného hodnocení bude nákladově efektivní a povede k jasným a přesvědčivým výsledkům, a aby se zamezilo zbytečnému zatěžování členských států, měly by členské státy společně provést jedno vzájemné hodnocení.
- (8) Při spolupráci ve věcech týkajících se systémů elektronické identifikace, včetně provádění vzájemných hodnocení, by členské státy měly zohlednit posudky nezávislých třetích stran, pokud jsou k dispozici.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73.

- (9) Za účelem usnadnění procesních opatření k dosažení cílů uvedených v čl. 12 odst. 5 a 6 nařízení (EU) č. 910/2014 by měla být zřízena síť pro spolupráci. Zajistí se tím existence fóra, které bude moci obsáhnout všechny členské státy a formálním způsobem je zapojit do spolupráce v praktických věcech údržby rámce interoperability.
- (10) Síť pro spolupráci by měla posuzovat formuláře návrhů oznámení poskytované členskými státy podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014 a vydávat stanoviska, v nichž se vyjádří k souladu systémů popsaných ve formulářích návrhů oznámení s požadavky článku 7, čl. 8 odst. 1 až 2 a čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení a s prováděcím aktem uvedeným v čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 9 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 910/2014 ukládá oznamujícím členským státům povinnost popsat způsob, jakým oznámený systém elektronické identifikace plní požadavky na interoperabilitu podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014. Členské státy by při přípravě na splnění své povinnosti podle čl. 9 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 910/2014, totiž poskytnout Komisi popis, jak oznámený systém elektronické identifikace splňuje požadavky na interoperabilitu podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014, měly zejména zohlednit stanoviska sítě pro spolupráci.
- (11) Všechny strany zapojené do oznamování by měly stanovisko sítě pro spolupráci vzít na vědomí jako vodítko pro celý proces spolupráce, oznamování a interoperability.
- (12) K zajištění efektivity procesu vzájemného hodnocení prováděného podle tohoto rozhodnutí je vhodné, aby síť pro spolupráci poskytovala členským státům pokyny.
- (13) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 48 nařízení (EU) č. 910/2014,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

Toto rozhodnutí v souladu s čl. 12 odst. 7 nařízení stanoví procesní opatření pro usnadnění spolupráce mezi členskými státy v rozsahu nezbytném k zajištění interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace, jež členské státy hodlají oznámit nebo oznámily Komisi. Opatření se týkají zejména:

- a) výměny informací, zkušeností a osvědčených postupů v oblasti systémů elektronické identifikace a posouzení relevantního vývoje v odvětví elektronické identifikace, jak stanoví kapitola II;
- b) vzájemného hodnocení systémů elektronické identifikace, jak stanoví kapitola III; a
- c) spolupráce prostřednictvím sítě pro spolupráci, jak stanoví kapitola IV.

Článek 2

Jazyk spolupráce

- 1. Nedohodnou-li se dotčené členské státy jinak, jazykem spolupráce je angličtina.
- 2. Aniž je dotčen odstavec 1, členské státy nejsou povinny překládat podklady uvedené v čl. 10 odst. 2, pokud by to znamenalo nepřiměřenou zátěž.

Článek 3

Jednotná kontaktní místa

- 1. Každý členský stát pro účely spolupráce mezi členskými státy podle čl. 12 odst. 5 a 6 nařízení (EU) č. 910/2014 určí jednotné kontaktní místo.

2. Každý členský stát sdělí informace o jednotném kontaktním místě ostatním členským státům a Komisi. Komise zveřejní seznam jednotných kontaktních míst on-line.

KAPITOLA II

VÝMĚNA INFORMACÍ, ZKUŠENOSTÍ A OSVĚDČENÝCH POSTUPŮ

Článek 4

Výměna informací, zkušeností a osvědčených postupů

1. Členské státy sdílejí informace, zkušenosti nebo osvědčené postupy v oblasti systémů elektronické identifikace s ostatními členskými státy.
2. Každý členský stát patřičně informuje ostatní členské státy, pokud zavádí kterékoli z následujících změn, vývoju nebo úprav, jež se týkají interoperability nebo úrovně záruky dotčeného systému:
 - a) vývoj nebo úpravy již oznámeného systému elektronické identifikace, které nevyžadují oznámení podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014;
 - b) změny, vývoj nebo úpravy popisu systému elektronické identifikace poskytnutého podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, pokud k nim došlo před oznámením.
3. Pokud se členský stát dozví o jakémkoli významném vývoji nebo incidentu, který nesouvisí s jeho oznámeným systémem elektronické identifikace, ale může ovlivnit bezpečnost jiných oznámených systémů elektronické identifikace, uvědomí o tom ostatní členské státy.

Článek 5

Žádost o informace týkající se interoperability a bezpečnosti

1. Pokud se členský stát domnívá, že k zajištění interoperability mezi systémy elektronické identifikace jsou zapotřebí další informace, které nebyly dosud poskytnuty členským státem oznamujícím systém elektronické identifikace, může si od tohoto druhého státu uvedené informace vyžádat. Oznamující členský stát uvedené informace poskytne, ledaže:
 - a) uvedené informace nemá a jejich získání by znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž;
 - b) uvedené informace se týkají veřejné bezpečnosti nebo národní bezpečnosti;
 - c) uvedené informace se týkají obchodních, profesních nebo firemních tajemství.
2. Za účelem zlepšení bezpečnosti systémů elektronické identifikace si členský stát, který má bezpečnostní obavy týkající systému, jenž byl oznámen nebo jehož oznámení probíhá, může vyžádat informace týkající se těchto bezpečnostních obav. Dožádaný členský stát poté poskytne všem členským státům relevantní informace potřebné ke zjištění, zda došlo k narušení bezpečnosti uvedenému v článku 10 nařízení (EU) č. 910/2014, nebo ke zjištění, zda existuje reálné riziko, že k takovému narušení může dojít, ledaže:
 - a) uvedené informace nemá a jejich získání by znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž;
 - b) uvedené informace se týkají veřejné bezpečnosti nebo národní bezpečnosti;
 - c) uvedené informace se týkají obchodních, profesních nebo firemních tajemství.

Článek 6

Výměna informací prostřednictvím jednotných kontaktních míst

Členské státy si vyměňují informace podle článků 4 a 5 prostřednictvím jednotných kontaktních míst a poskytují příslušné požadované informace bez zbytečného odkladu.

KAPITOLA III

VZÁJEMNÉ HODNOCENÍ*Článek 7***Zásady**

1. Vzájemné hodnocení je mechanismus spolupráce mezi členskými státy, jehož účelem je zajistit interoperabilitu a bezpečnost oznámených systémů elektronické identifikace.
2. Účast hodnotících členských států je dobrovolná. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace má být předmětem vzájemného hodnocení, nemůže odmítnout účast žádného hodnotícího členského státu na procesu vzájemného hodnocení.
3. Každý členský stát, který se účastní vzájemného hodnocení, nese všechny náklady, které mu účastí na tomto procesu vzniknou.
4. Veškeré informace získané v rámci procesu vzájemného hodnocení lze použít pouze pro tento účel. Zástupci členských států, kteří provádějí vzájemné hodnocení, nesmí vyrazit třetím stranám žádné citlivé nebo důvěrné informace získané v průběhu vzájemného hodnocení.
5. Hodnotící členský stát informuje o veškerých možných střetech zájmů, jimž by mohli být vystaveni jím jmenovaní zástupci, kteří se účastní činností v rámci vzájemného hodnocení.

*Článek 8***Zahájení procesu vzájemného hodnocení**

1. Proces vzájemného hodnocení může být zahájen jedním ze dvou způsobů:
 - a) členský stát požádá o vzájemné hodnocení svého systému elektronické identifikace;
 - b) členský stát nebo členské státy vyjádří zájem provést vzájemné hodnocení systému elektronické identifikace jiného členského státu. V žádosti uvedou důvody, proč chtějí provést vzájemné hodnocení, a vysvětlí, jak vzájemné hodnocení přispěje k interoperabilitě nebo bezpečnosti systémů elektronické identifikace členských států.
2. Žádost podle odstavce 1 se oznámí síti pro spolupráci podle odstavce 3. Všechny členské státy, které se hodlají účastnit vzájemného hodnocení, do jednoho měsíce uvědomí síť pro spolupráci.
3. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace má být předmětem vzájemného hodnocení, poskytne síti pro spolupráci tyto informace:
 - a) systém elektronické identifikace, který má být předmětem vzájemného hodnocení;
 - b) hodnotící členský stát (členské státy);
 - c) časový harmonogram pro předložení očekávaného výsledku síti pro spolupráci a
 - d) ujednání o způsobu provádění vzájemného hodnocení podle čl. 9 odst. 2.
4. Systém elektronické identifikace nemůže být předmětem dalšího vzájemného hodnocení po dobu dvou let od uzavření vzájemného hodnocení, nedá-li k tomu souhlas síť pro spolupráci.

*Článek 9***Příprava vzájemného hodnocení**

1. Hodnotící členské státy poskytnou členskému státu, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, jména a kontaktní údaje svých zástupců provádějících vzájemné hodnocení, a to do dvou týdnů poté, co hodnotící členské státy podle čl. 8 odst. 2 informovaly o svém záměru účastnit se vzájemného hodnocení. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, smí odmítnout účast kteréhokoli zástupce v případě střetu zájmů.

2. S ohledem na pokyny poskytnuté síti pro spolupráci se členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, a hodnotící členské státy dohodnou na:

- a) rozsahu a opatřeních vzájemného hodnocení na základě oblasti působnosti čl. 7 písm. g) nebo čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014 a zájmu vyjádřeného hodnotícími členskými státy ve fázi zahájení;
- b) časovém harmonogramu činností v rámci vzájemného hodnocení, a to určením konečného termínu, který nemůže být určen později než 3 měsíce poté, co hodnotící členské státy poskytnou jména a kontaktní údaje svých zástupců podle odstavce 1;
- c) jiných organizačních opatřeních týkajících se procesu vzájemného hodnocení.

Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, informuje o dohodě síť pro spolupráci.

Článek 10

Průběh vzájemného hodnocení

1. Zúčastněné členské provádějí vzájemné hodnocení společně. Zástupci členských států vyberou ze svého středu jednoho zástupce, který vzájemné hodnocení koordinuje.

2. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, poskytne hodnotícím členským státům formulář oznámení předloženého Komisi, nebo popis systému podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, pokud dotčený systém elektronické identifikace dosud nebyl oznámen. Rovněž musí být poskytnuty veškeré podklady a další důležité informace.

3. Vzájemné hodnocení může mimo jiné zahrnovat jedno nebo více z těchto opatření:

- a) posouzení příslušné dokumentace;
- b) přezkum procesů;
- c) technické semináře a
- d) zohlednění posudku nezávislé třetí strany.

4. Hodnotící členské státy si mohou vyžádat další dokumentaci související s oznámením. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, uvedené informace poskytne, ledaže:

- a) uvedené informace nemá a jejich získání by znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž;
- b) uvedené informace se týká veřejné bezpečnosti nebo národní bezpečnosti;
- c) uvedené informace se týká obchodních, profesních nebo firemních tajemství.

Článek 11

Výsledek vzájemného hodnocení

Hodnotící členské státy ve lhůtě jednoho měsíce od ukončení procesu vzájemného hodnocení vyhotoví zprávu a předloží ji síti pro spolupráci. Členové sítě pro spolupráci si mohou od členského státu, jehož systém elektronické identifikace byl předmětem vzájemného hodnocení, nebo od hodnotících členských států vyžádat další informace nebo objasnění.

KAPITOLA IV

SÍŤ PRO SPOLUPRÁCI

Článek 12

Zřízení a metody práce

Zřizuje se síť na podporu spolupráce podle čl. 12 odst. 5 až 6 nařízení (EU) č. 910/2014 (dále jen „síť pro spolupráci“). Síť pro spolupráci vykonává svou činnost formou zasedání a písemného postupu.

Článek 13

Formulář návrhu oznámení

Poskytuje-li oznamující členský stát popis svého systému elektronické identifikace podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, poskytne síti pro spolupráci řádně vyplněný formulář návrhu oznámení a veškerou potřebnou průvodní dokumentaci, jak stanoví čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014 a prováděcí akt uvedený v čl. 9 odst. 5 nařízení (EU) č. 910/2014.

Článek 14

Úkoly

Síť pro spolupráci je pověřena:

- a) usnadněním spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o vytvoření a fungování rámce interoperability podle čl. 12 odst. 5 až 6 nařízení (EU) č. 910/2014, a to prostřednictvím výměny informací;
- b) zavedením metod pro účinnou výměnu informací o všech otázkách v oblasti elektronické identifikace;
- c) posuzováním relevantního vývoje v odvětví elektronické identifikace a projednáváním a rozvojem osvědčených postupů v oblasti interoperability a bezpečnosti pro systémy elektronické identifikace;
- d) přijímáním stanovisek k vývoji souvisejícímu s rámcem interoperability podle čl. 12 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 910/2014;
- e) přijímáním stanovisek k vývoji v oblasti minimálních technických specifikací, norem a postupů týkajících se úrovně záruky, jež jsou stanoveny v prováděcím aktu přijatém podle čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 910/2014 a v pokynech doprovázejících uvedený prováděcí akt;
- f) přijímáním pokynů týkajících se rozsahu a opatření vzájemného hodnocení;
- g) přezkumem výsledků vzájemných hodnocení podle článku 11;
- h) přezkumem vyplněného formuláře návrhu oznámení;
- i) přijímáním stanovisek, jak systém elektronické identifikace, jenž má být oznámen a jehož popis byl poskytnut v souladu s čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, splňuje požadavky článku 7, čl. 8 odst. 1 až 2 a čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení a prováděcího aktu uvedeného v čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení.

Článek 15

Členství

1. Členy sítě pro spolupráci jsou členské státy a země Evropského hospodářského prostoru.
2. Předseda přizve zástupce přistupujících zemí k účasti na zasedáních sítě pro spolupráci jako pozorovatele ode dne podpisu smlouvy o přistoupení.
3. Předseda může po konzultaci se sítí pro spolupráci přizvat odborníky, kteří v síti pro spolupráci běžně nepracují a kteří mají zvláštní odbornost v souvislosti s určitým tématem na programu jednání, aby se *ad hoc* účastnili práce v síti pro spolupráci nebo podskupině. Kromě toho může předseda po konzultaci se sítí pro spolupráci udělit jednotlivcům a organizacím status pozorovatele.

Článek 16

Činnost

1. Zasedáním sítě pro spolupráci předsedá Komise.
2. Síť pro spolupráci může po dohodě s Komisí zřizovat podskupiny pro přezkoumání konkrétních otázek na základě mandátu definovaného sítí pro spolupráci. Tyto podskupiny zaniknou, jakmile splní svůj mandát.

3. Členové sítě pro spolupráci i přizvaní odborníci a pozorovatelé jsou povinni zachovávat profesní tajemství stanovené Smlouvami a jejich prováděcími pravidly, jakož i dodržovat bezpečnostní pravidla Komise o ochraně utajovaných skutečností EU stanovená v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ⁽¹⁾. Pokud tyto povinnosti nedodrží, může Komise přijmout veškerá vhodná opatření.
4. Síť pro spolupráci zasedá v prostorách Komise. Komise zajišťuje sekretářské služby.
5. Síť pro spolupráci zveřejní svá stanoviska přijatá podle čl. 14 písm. i) na internetových stránkách vyhrazených pro tento účel. Pokud stanovisko obsahuje důvěrné informace, síť pro spolupráci přijme pro účely takového zveřejnění nedůvěrnou verzi dotčeného stanoviska.
6. Síť pro spolupráci přijme prostou většinou svých členů svůj jednací řád.

Článek 17

Výdaje na zasedání

1. Komise neodměňuje ty, kdo se podílejí na činnostech sítě pro spolupráci, za jejich služby.
2. Komise může účastníkům zasedání sítě pro spolupráci poskytnout náhradu vynaložených cestovních výdajů. Náhrada se poskytuje v souladu s předpisy platnými v rámci Komise a v mezích disponibilních prostředků, které jsou útvarům Komise přiděleny v rámci ročního postupu pro přidělování zdrojů.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. února 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1).

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2015/297**ze dne 15. prosince 2014,****kterým se mění rozhodnutí ECB/2010/23 o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro (ECB/2014/56)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 33.2 a článek 32.7 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí ECB/2010/23 ⁽¹⁾ zakládá mechanismus pro slučování a přerozdělování měnových příjmů z operací měnové politiky.
- (2) S ohledem na rozhodnutí ECB/2014/40 ⁽²⁾ a rozhodnutí ECB/2014/45 ⁽³⁾ je třeba upravit odděleně vedená aktiva tak, aby byl zohledněn objem realizovaných zisků a ztrát, které plynou ze zcizení cenných papírů držených pro účely měnové politiky, za období od okamžiku zcizení do konce daného čtvrtletí.
- (3) Vzhledem k tomu, že úroky z operací měnové politiky se splatností jeden rok nebo delší se slučují před jejich výplatou na konci operace, měla by být provedena úprava výpočtu základny pasiv a odděleně vedených aktiv podle příloh I a II rozhodnutí ECB/2010/23.
- (4) Rozhodnutí ECB/2010/23 je třeba odpovídajícím způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Změna**

Přílohy I a II rozhodnutí ECB/2010/23 se nahrazují textem uvedeným v přílohách I a II tohoto rozhodnutí.

Článek 2**Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 31. prosince 2014.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 15. prosince 2014.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Rozhodnutí ECB/2010/23 ze dne 25. listopadu 2010 o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro (Úř. věst. L 35, 9.2.2011, s. 17).

⁽²⁾ Rozhodnutí ECB/2014/40 ze dne 15. října 2014 o provádění třetího programu nákupu krytých dluhopisů (Úř. věst. L 335, 22.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/5 ze dne 19. listopadu 2014 o provádění programu nákupu cenných papírů krytých aktivy (ECB/2014/45) (Úř. věst. L 1, 6.1.2015, s. 4).

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

STRUKTURA ZÁKLADNY PASIV

A. Do základny pasiv se zahrnují výhradně tyto položky:

1. Bankovky v oběhu

Pro účely této přílohy ‚bankovky v oběhu‘ v roce přechodu na hotovostní euro pro každou národní centrální banku vstupující do Eurosystemu:

- a) zahrnují bankovky, které národní centrální banka vydala a které znějí na národní měnovou jednotku, a
- b) se musí snížit o hodnotu neúročených úvěrů v souvislosti s předzásobenými eurobankovkami, které ještě nebyly připsány na vrub (část položky 6 aktiv HR).

Po příslušném roce přechodu na hotovostní euro pro každou národní centrální banku znamenají ‚bankovky v oběhu‘ výhradně bankovky znějící na euro.

Je-li dnem přechodu na hotovostní euro den, kdy je TARGET2 uzavřen, zahrne se závazek národní centrální banky, jenž vyplývá z eurobankovek, které byly předzásobeny podle obecných zásad ECB/2006/9 a které se dostaly do oběhu přede dnem přechodu na hotovostní euro, do základny pasiv (jako součást korespondentských účtů v položce 10.4 pasiv HR), a to až do okamžiku, kdy se tento závazek stane součástí závazků uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2.

2. Závazky v eurech vůči úvěrovým institucím eurozóny související s operacemi měnové politiky, včetně:

- a) běžných účtů včetně požadavků na minimální rezervy podle článku 19.1 statutu ESCB (položka 2.1 pasiv HR);
- b) vkladů v rámci vkladové facility Eurosystemu (položka 2.2 pasiv HR);
- c) termínových vkladů (položka 2.3 pasiv HR);
- d) závazků z reverzních operací jemného doladování (položka 2.4 pasiv HR);
- e) závazků z vyrovnání marže (položka 2.5 pasiv HR).

3. Závazky z vkladů vůči protistranám Eurosystemu, u nichž došlo k selhání, které byly překlasifikovány z položky 2.1 pasiv HR.

4. Závazky národních centrálních bank uvnitř Eurosystemu vyplývající z emise dluhových cenných papírů ECB podle kapitoly 3.3 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14 ⁽¹⁾ (položka 10.2 pasiv HR).

5. Čisté závazky uvnitř Eurosystemu z eurobankovek v oběhu včetně těch, které vyplývají z použití článku 4 tohoto rozhodnutí (součást položky 10.3 pasiv HR).

6. Čisté závazky uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2 úročené referenční sazbou (část položky 10.4 pasiv HR).

7. Naběhlé úroky, které každá národní centrální banka eviduje ke konci čtvrtletí ze závazků z měnové politiky se splatností jeden rok nebo delší (součást položky 12.2 pasiv HR).

B. Výše základny pasiv každé národní centrální banky se počítá v souladu s harmonizovanými účetními zásadami a pravidly stanovenými v obecných zásadách ECB/2010/20.

⁽¹⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2011/14 ze dne 20. září 2011 o nástrojích a postupech měnové politiky Eurosystemu (Úř. věst. L 331, 14.12.2011, s. 1).“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA II

ODDĚLENĚ VEDENÁ AKTIVA

A. Odděleně vedená aktiva zahrnují výhradně tyto položky:

1. Úvěry v eurech úvěrovým institucím eurozóny související s operacemi měnové politiky (položka 5 aktiv HR).
2. Cenné papíry držené pro účely měnové politiky (část položky 7.1 aktiv HR).
3. Pohledávky uvnitř Eurosystemu z převodu devizových rezerv kromě zlata na ECB podle článku 30 statutu ESCB (část položky 9.2 aktiv HR).
4. Čisté pohledávky uvnitř Eurosystemu z eurobankovek v oběhu včetně těch, jež vyplývají z použití článku 4 tohoto rozhodnutí (součást položky 9.4 aktiv HR).
5. Čisté pohledávky uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2 úročené referenční sazbou (část položky 9.5 aktiv HR).
6. Zlato včetně pohledávek ve zlatě za ECB ve výši umožňující každé národní centrální bance vést odděleně část svého zlata, odpovídající uplatnění jejího podílu v klíči upsaného základního kapitálu na celkovou výši zlata odděleně vedeného všemi národními centrálními bankami (položka 1 aktiv a část položky 9.2 aktiv HR).
Pro účely tohoto rozhodnutí se zlato oceňuje cenou zlata v eurech za jednu ryzí unci k 31. prosinci 2002.
7. Pohledávky z eurobankovek, které byly předzásobeny podle obecných zásad ECB/2006/9 a které se poté dostaly do oběhu přede dnem přechodu na hotovostní euro (do dne přechodu na hotovostní euro část položky 4.1 aktiv HR a poté součást korespondentských účtů v položce 9.5 aktiv HR), avšak pouze do okamžiku, kdy se tyto pohledávky stanou součástí pohledávek uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2.
8. Nevyrovnané pohledávky, které vznikají v důsledku selhání protistran Eurosystemu v kontextu úvěrových operací Eurosystemu, a/nebo finanční aktiva nebo pohledávky (vůči třetím osobám) přivlastněné a/nebo nabyté v souvislosti s realizací zajištění poskytnutého protistranami Eurosystemu, u nichž došlo k selhání v kontextu úvěrových operací Eurosystemu, které byly překlasifikovány z položky 5 aktiv HR (část položky 11.6 aktiv HR).
9. Naběhlé úroky, které každá národní centrální banka eviduje ke konci čtvrtletí z aktiv z měnové politiky se splatností jeden rok nebo delší (součást položky 11.5 aktiv HR).

B. Hodnota odděleně vedených aktiv národních centrálních bank se počítá v souladu s harmonizovanými účetními zásadami a pravidly stanovenými v obecných zásadách ECB/2010/20.“

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2015/298**ze dne 15. prosince 2014****o prozatímním přerozdělování příjmu Evropské centrální banky (ECB/2014/57)****(přepřacované znění)**

Rada guvernéřů Evropské centrální banky,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 33 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím ECB/2010/24 ⁽¹⁾ se stanoví způsob, jakým Evropská centrální banka (ECB) přerozděluje mezi národní centrální banky: a) svůj příjem z eurobankovek v oběhu, jenž vznikne v každém účetním roce, a b) svůj příjem z cenných papírů nakoupených v rámci programu pro trhy s cennými papíry (*securities markets programme – SMP*), jenž dosáhne v každém účetním roce.
- (2) Rozhodnutí ECB/2010/24 je třeba změnit tak, aby bylo zohledněno prozatímní přerozdělování příjmu ECB z nákupu krytých dluhopisů a cenných papírů krytých aktivy podle rozhodnutí ECB/2014/40 ⁽²⁾ a rozhodnutí ECB/2014/45 ⁽³⁾. V zájmu srozumitelnosti by proto mělo být přepřacováno.
- (3) Rozhodnutím ECB/2010/29 ⁽⁴⁾ se stanoví přidělování eurobankovek v oběhu národním centrálním bankám v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu ECB. Podle článku 4 rozhodnutí ECB/2010/29 a přílohy uvedeného rozhodnutí se ECB přiděluje 8 % z celkové hodnoty eurobankovek v oběhu. ECB má pohledávky uvnitř Eurosystému za národními centrálními bankami v hodnotě odpovídající hodnotě jí vydaných eurobankovek, a to v poměru k podílům národních centrálních bank v klíči upsaného základního kapitálu.
- (4) Podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí ECB/2010/23 ⁽⁵⁾ se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystému úročí referenční sazbou. Podle čl. 2 odst. 3 rozhodnutí ECB/2010/23 se tyto úroky vypořádávají čtvrtletně prostřednictvím plateb v TARGET2.
- (5) V 7. bodě odůvodnění rozhodnutí ECB/2010/23 se uvádí, že příjem ECB z úročení pohledávek uvnitř Eurosystému za národními centrálními bankami v souvislosti s jejím podílem eurobankovek v oběhu by měl být v zásadě rozdělován mezi národní centrální banky v poměru k jejich podílům v klíči upsaného základního kapitálu v témže účetním roce, kdy vznikl, v souladu s rozhodnutími Rady guvernéřů.
- (6) Příjem ECB z nákupu cenných papírů v rámci programu SMP, třetího programu nákupu krytých dluhopisů (*covered bond purchase programme – CBPP3*) a programu nákupu cenných papírů krytých aktivy (*asset-backed securities purchase programme – ABSPP*) by měl být v zásadě rozdělován mezi národní centrální banky stejným způsobem v poměru k jejich podílům v klíči upsaného základního kapitálu v témže účetním roce, kdy vznikl.
- (7) Při přerozdělování příjmu ECB z eurobankovek v oběhu a příjmu ECB z nákupu cenných papírů v rámci SMP, CBPP3 a ABSPP by ECB měla přihlížet k odhadu svého finančního výsledku za příslušný rok, přičemž tento odhad náležitě zohledňuje potřebu přidělit finanční prostředky do rezervy na krytí kurzového, úrokového a úvěrového rizika a rizika souvisejícího s cenou zlata, jakož i dostupnost rezerv, které lze uvolnit na vyrovnání předpokládaných výdajů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí ECB/2010/24 ze dne 25. listopadu 2010 o prozatímním přerozdělování příjmu Evropské centrální banky z eurobankovek v oběhu a z cenných papírů nakoupených na základě programu pro trhy s cennými papíry (Úř. věst. L 6, 11.1.2011, s. 35).

⁽²⁾ Rozhodnutí ECB/2014/40 ze dne 15. října 2014 o provádění třetího programu nákupu krytých dluhopisů (Úř. věst. L 335, 22.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/5 ze dne 19. listopadu 2014 o provádění programu nákupu cenných papírů krytých aktivy (ECB/2014/45) (Úř. věst. L 1, 6.1.2015, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí ECB/2010/29 ze dne 13. prosince 2010 o vydávání eurobankovek (Úř. věst. L 35, 9.2.2011, s. 26).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí ECB/2010/23 ze dne 25. listopadu 2010 o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro (Úř. věst. L 35, 9.2.2011, s. 17).

- (8) Při určování výše čistého zisku ECB, který má být převeden do všeobecného rezervního fondu podle článku 33.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“), by měla mít Rada guvernérů na zřeteli, že část čistého zisku, která odpovídá příjmu z eurobankovek v oběhu a příjmu z nákupu cenných papírů v rámci SMP, CBPP3 a ABSPP, by měla být v plné výši rozdělena mezi národní centrální banky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí:

- a) „národní centrální bankou“ se rozumí národní centrální banka členského státu, jehož měnou je euro;
- b) „stavem eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystému“ se rozumějí pohledávky a závazky vzniklé mezi národní centrální bankou a ECB a mezi národní centrální bankou a ostatními národními centrálními bankami v důsledku použití článku 4 rozhodnutí ECB/2010/29;
- c) „příjem ECB z eurobankovek v oběhu“ se rozumí příjem ECB z úročení pohledávek uvnitř Eurosystému za národními centrálními bankami v souvislosti s jejím podílem eurobankovek v oběhu v důsledku použití článku 2 rozhodnutí ECB/2010/23;
- d) „příjem ECB z cenných papírů“ se rozumí čistý příjem z nákupu i) cenných papírů v rámci SMP v souladu s rozhodnutím ECB/2010/5⁽¹⁾, ii) krytých dluhopisů v rámci CBPP3 v souladu s rozhodnutím ECB/2014/40 a iii) cenných papírů krytých aktivy v rámci ABSPP v souladu s rozhodnutím ECB/2014/45.

Článek 2

Prozatímní přerozdělování příjmu ECB z eurobankovek v oběhu a příjmu ECB z cenných papírů

1. Příjem ECB z eurobankovek v oběhu a příjem ECB z cenných papírů je splatný v plné výši národním centrálním bankám v témže účetním roce, ve kterém vznikl, a přerozděluje se mezi národní centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům na upsaném základním kapitálu ECB.
2. Nerozhodne-li Rada guvernérů jinak, ECB přerozděluje mezi národní centrální banky příjem z eurobankovek v oběhu a příjem z cenných papírů, které dosáhne v daném účetním roce, v poslední pracovní den v lednu následujícího roku.
3. Výše příjmu ECB z eurobankovek v oběhu může být v souladu s rozhodnutím Rady guvernérů na základě statutu ESCB snížena s ohledem na náklady, jež ECB vynaloží v souvislosti s vydáním eurobankovek a manipulací s nimi.

Článek 3

Odchylka od článku 2

Odchylně od článku 2 rozhodne Rada guvernérů před koncem účetního roku, zda si ECB ponechá celý příjem uvedený v článku 2 nebo jeho část v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby výše přerozděleného příjmu nepřesáhla čistý zisk ECB za příslušný rok. Toto rozhodnutí Rada guvernérů přijme, pokud na základě odůvodněného odhadu vypracovaného Výkonnou radou očekává, že ECB vykáže úhrnnou roční ztrátu nebo vytvoří roční čistý zisk, který je nižší než odhadovaná výše jejího příjmu uvedeného v článku 2. Rada guvernérů může před koncem účetního roku rozhodnout o převedení části nebo celého příjmu ECB uvedeného v článku 2 do rezervy na krytí kurzového, úrokového a úvěrového rizika a rizika souvisejícího s cenou zlata.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 14. května 2010, kterým se zavádí program pro trhy s cennými papíry (Úř. věst. L 124, 20.5.2010, s. 8)

*Článek 4***Vstup v platnost a zrušení**

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 31. prosince 2014.
2. Rozhodnutí ECB/2010/24 se zrušuje s účinkem od 31. prosince 2014.
3. Odkazy na rozhodnutí ECB/2010/24 se považují za odkazy na toto rozhodnutí.

Ve Frankfurtu nad Mohanem 15. prosince 2014.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2015/299**ze dne 10. února 2015,****kterým se mění rozhodnutí ECB/2014/34 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2015/5)**

Rada guvernérů Evropské centrální banky,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 3.1 první odrážku, článek 12.1, čl. 18.1 druhou odrážku a čl. 34.1 druhou odrážku tohoto statutu,

s ohledem na obecné zásady ECB/2011/14 ze dne 20. září 2011 o nástrojích a postupech měnové politiky Eurosystemu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle oddílu 1.6 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14 může Rada guvernérů kdykoli měnit nástroje, podmínky, kritéria a postupy provádění operací měnové politiky Eurosystemu.
- (2) S cílem podpořit účinnost cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO) Rada guvernérů dne 22. ledna 2015 rozhodla odstranit rozpětí 10 bazických bodů nad sazbou hlavních refinančních operací pro TLTRO, které se uskuteční v období od března 2015 do června 2016. Odstranění rozpětí odráží pokles termínových premií nástrojů tržního financování pro instituce od vyhlášení operací TLTRO dne 5. června 2014. Toto rozhodnutí nemá vliv na úrokovou sazbu, která se uplatňuje na první operace TLTRO provedené v září a prosinci 2014. Tato sazba se proto nemění, tj. zůstává pevně stanovena po celou dobu každé operace jako sazba hlavních refinančních operací uplatňovaná v době vyhlášení nabídkového řízení v souvislosti s příslušnou operací TLTRO, plus pevné rozpětí 10 bazických bodů.
- (3) Kromě toho je třeba v rozhodnutí ECB/2014/34 provést některé drobné úpravy ⁽²⁾.
- (4) Rozhodnutí ECB/2014/34 je proto třeba odpovídajícím způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Změny**

Rozhodnutí ECB/2014/34 se mění takto:

- 1) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Úroky

Pokud jde o operace TLTRO prováděné v září a v prosinci 2014, je úroková sazba pevně stanovena po celou dobu každé operace jako sazba hlavních refinančních operací uplatňovaná v době vyhlášení nabídkového řízení v souvislosti s příslušnou operací TLTRO, plus pevné rozpětí 10 bazických bodů. Pokud jde o operace TLTRO prováděné v období od března 2015 do června 2016, je úroková sazba pevně stanovena po celou dobu každé operace jako sazba hlavních refinančních operací uplatňovaná v době vyhlášení nabídkového řízení v souvislosti s příslušnou operací TLTRO.

Úroky jsou splatné zpětně při splatnosti operace, nebo při předčasném splacení, jak je stanoveno v člancích 6 a 7.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí ECB/2014/34 ze dne 29. července 2014 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (Úř. věst. L 258, 29.8.2014, s. 11).

- 2) V příloze I odstavci 1 (Výpočet výpůjčních limitů) se druhá tabulka nahrazuje tímto:

„k	Měsíc operace TLTRO	Referenční měsíc přidělení	CNL _k
3	březen 2015	leden 2015	$NL_{květen2014} + NL_{červen2014} + \dots + NL_{leden2015}$
4	červen 2015	duben 2015	$NL_{květen2014} + NL_{červen2014} + \dots + NL_{duben2015}$
5	září 2015	červenec 2015	$NL_{květen2014} + NL_{červen2014} + \dots + NL_{červenec2015}$
6	prosinec 2015	říjen 2015	$NL_{květen2014} + NL_{červen2014} + \dots + NL_{říjen2015}$
7	březen 2016	leden 2016	$NL_{květen2014} + NL_{červen2014} + \dots + NL_{leden2016}$
8	červen 2016	duben 2016	$NL_{květen2014} + NL_{červen2014} + \dots + NL_{duben2016}$ “

- 3) V příloze I odstavci 2 (Výpočet povinného předčasného splacení) se vzorec pro „Povinné předčasné splacení účastníka v září 2016“ nahrazuje tímto:

$$„MR = \sum_{k=1}^8 C_k, \text{ if } BE_8 > CNL_8“$$

- 4) V příloze I se třetí poznámka pod čarou nahrazuje tímto:

„Pro operaci TLTRO, která se uskuteční v březnu 2015 (k = 3), je omezení $C_3 \leq \max\{0, AA_3\}$.“;

- 5) V příloze II se čtvrtá poznámka pod čarou nahrazuje tímto:

„Sektorová klasifikace holdingových společností nefinančních podniků v nařízení (ES) č. 25/2009 (ECB/2008/32) byla změněna v nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33), aby byly zohledněny změny v mezinárodních statistických standardech. Podle nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) jsou holdingové společnosti nefinančních podniků překlasifikovány jako finanční instituce. Vykazování v rámci TLTRO musí být zásadně v souladu s rámcem BSI: s účinností od prosince 2014 by údaje neměly zahrnovat holdingové společnosti a měly by tak být předány odpovídající úpravy.“;

- 6) V příloze II se 13. poznámka pod čarou nahrazuje tímto:

„Účinky překlasifikace holdingových společností nefinančních podniků jako finančních institucí, jež se uskutečnila v prosinci 2014, by se měly zaznamenat pod položkou 3.2C.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 10. února 2015.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 10. února 2015.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2015/300**ze dne 10. února 2015****o způsobilosti obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných nebo plně zaručených Řeckou republikou (ECB/2015/6)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 3.1 první odrážku, článek 12.1, článek 18 a čl. 34.1 druhou odrážku tohoto statutu,

s ohledem na obecné zásady ECB/2011/14 ze dne 20. září 2011 o nástrojích a postupech měnové politiky Eurosystemu ⁽¹⁾, a zejména na oddíl 1.6 a oddíly 6.3.1, 6.3.2 a 6.4.2 přílohy I těchto obecných zásad,

s ohledem na obecné zásady ECB/2014/31 ze dne 9. července 2014 o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystemu a způsobilosti zajištění a o změně obecných zásad ECB/2007/9 ⁽²⁾, a zejména na čl. 1 odst. 3 a články 6 a 8 těchto obecných zásad,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 18.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky mohou Evropská centrální banka (ECB) a národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro (dále jen „národní centrální banky“), provádět úvěrové operace s úvěrovými institucemi a ostatními účastníky trhu s tím, že úvěry jsou dostatečně zajištěny. Standardní kritéria, podle kterých se určuje způsobilost zajištění pro účely operací měnové politiky Eurosystemu, jsou stanovena v příloze I obecných zásad ECB/2011/14.
- (2) Podle oddílu 1.6 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14 může Rada guvernérů kdykoli měnit nástroje, podmínky, kritéria a postupy provádění operací měnové politiky Eurosystemu. Podle oddílu 6.3.1 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14 si Eurosystem vyhrazuje právo určit, zda emise, emitent, dlužník nebo ručitel splňují jeho požadavky na vysoké úvěrové standardy na základě jakýchkoli informací, které považuje za relevantní. Minimální požadavky Eurosystemu na práh úvěrové kvality jsou stanoveny v pravidlech rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika pro obchodovatelná aktiva, která jsou uvedena v oddíle 6.3.2 přílohy 1 obecných zásad ECB/2011/14.
- (3) Pozastavení uplatňování minimálních požadavků Eurosystemu na práh úvěrové kvality ve vztahu k obchodovatelným dluhovým nástrojům vydaným nebo plně zaručeným Řeckou republikou, o němž Rada guvernérů rozhodla dne 6. května 2010, bylo výjimečným a dočasným opatřením, které bylo založeno na kladném hodnocení Rady guvernérů, pokud jde o plnění programu Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu. Rada guvernérů tehdy vzala v úvahu skutečnost, že Řecká republika schválila program, který Rada guvernérů považovala za přiměřený, takže z hlediska řízení úvěrového rizika si obchodovatelné dluhové nástroje vydané nebo zaručené Řeckou republikou udržely dostatečný standard kvality na to, aby byly i nadále způsobilým zajištěním pro operace měnové politiky Eurosystemu bez ohledu na jakékoli externí úvěrové hodnocení. Kromě toho vzala Rada guvernérů v úvahu pevné odhodlání řecké vlády tento program v plném rozsahu uskutečnit ⁽³⁾.
- (4) Podle článku 8 obecných zásad ECB/2014/31 se práh úvěrové kvality stanovený Eurosystemem neuplatňuje na obchodovatelné dluhové nástroje vydané nebo plně zaručené ústředními vládami členských států eurozóny, na které se vztahuje program Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu, ledaže Rada guvernérů rozhodne, že příslušný členský stát přestal splňovat podmínky poskytování finanční pomoci a/nebo podmínky makroekonomického programu. Podle čl. 1 odst. 3 těchto obecných zásad se Řecká republika pro účely čl. 6 odst. 1 a článku 8 uvedených obecných zásad považuje za členský stát eurozóny, který plní program Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 240, 13.8.2014, s. 28.

⁽³⁾ Viz 4. bod odůvodnění rozhodnutí ECB/2010/3 ze dne 6. května 2010 o dočasných opatřeních týkajících se způsobilosti obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných nebo zaručených řeckou vládou (Úř. věst. L 117, 11.5.2010, s. 102).

- (5) Na základě posouzení dostupných informací Rada guvernérů usoudila, že v současné době nelze předpokládat úspěšné ukončení přezkumu programu Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu pro Řeckou republiku. V důsledku toho se Řecká republika již nepovažuje za členský stát, který plní podmínky programu, a nejsou tak již splněny předpoklady pro dočasné pozastavení uplatňování prahu úvěrové kvality stanoveného Eurosystemem ve vztahu k příslušným nástrojům, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 2 obecných zásad ECB/2014/31. Rada guvernérů proto rozhodla, že se minimální požadavky Eurosystemu na práh úvěrové kvality budou uplatňovat na obchodovatelné dluhové nástroje vydané nebo plně zaručené Řeckou republikou,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Způsobilost obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných nebo plně zaručených Řeckou republikou

1. Pro účely čl. 6 odst. 1 a článku 8 obecných zásad ECB/2014/31 se Řecká republika již nepovažuje za členský stát, který plní program Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu.
2. Minimální požadavky Eurosystemu na práh úvěrové kvality stanovené v pravidlech rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika pro určitá obchodovatelná aktiva v oddíle 6.3.2 přílohy 1 obecných zásad ECB/2011/14 se uplatňují na obchodovatelné dluhové nástroje vydané nebo plně zaručené Řeckou republikou.
3. V případě rozporu mezi tímto rozhodnutím, obecnými zásadami ECB/2011/14 a obecnými zásadami ECB/2014/31, tak jak jsou provedeny národními centrálními bankami na vnitrostátní úrovni, má přednost toto rozhodnutí.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 11. února 2015.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 10. února 2015.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

OPRAVY

Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) č. 846/2014 ze dne 4. srpna 2014, kterým se mění příloha D směrnice Rady 92/65/EHS, pokud jde o podmínky pro dárcovská zvířata z čeledi koňovitých

(Úřední věstník Evropské unie L 232 ze dne 5. srpna 2014)

Strana 7, příloha, bod 2 písm. a): v příloze D kapitole II oddíle I pozměňované směrnice 92/65/EHS, bodě 1.5 písm. a):

místo „a) testu na imunodifúzi na agarovém gelu (test dle Cogginse) pro testování nakažlivé chudokrevnosti koní, a to s negativním výsledkem;“,

má být „a) testu na imunodifúzi na agarovém gelu (test dle Cogginse) nebo testu ELISA pro testování nakažlivé chudokrevnosti koní, a to s negativním výsledkem;“.

Strana 8, příloha, bod 2 písm. b): v příloze D kapitole II oddíle I pozměňované směrnice 92/65/EHS, bodě 1.6 písm. b) podbodě ii) druhé odrážce:

místo „— test podle bodu 1.5 písm. b) na vzorcích odebraných maximálně 30 dnů před odběrem spermatu určeného k obchodu, kromě případu, kdy test na izolaci viru, PCR nebo PCR v reálném čase provedený na vzorcích alikvotní části veškerého spermatu odebraného maximálně 6 měsíců před odběrem spermatu určeného k obchodu potvrdí, že dárcovský hřebec není šířitelem, a kdy dárcovský hřebec reagoval pozitivně v sérumneutralizačním testu na infekční artritidu koní se sérem ředěným v poměru alespoň 1:4;“,

má být „— test podle bodu 1.5 písm. b) na vzorcích odebraných maximálně 30 dnů před odběrem spermatu určeného k obchodu, kromě případu, kdy test na izolaci viru, PCR nebo PCR v reálném čase provedený na vzorcích alikvotní části veškerého spermatu odebraného maximálně 6 měsíců před odběrem spermatu určeného k obchodu potvrdí, že dárcovský hřebec není šířitelem, a kdy dárcovský hřebec reagoval pozitivně v sérumneutralizačním testu na infekční artritidu koní se sérem ředěným v poměru alespoň 1:4;“.

Strana 8, příloha, bod 2 písm. b): v příloze D kapitole II oddíle I pozměňované směrnice 92/65/EHS, bodě 1.6 písm. c) druhém pododstavci:

místo „Odchylně od podbodu ii) není postup pro vzorky po odběru a testy na infekční artritidu koní popsány v bodě 1.5 písm. b) vyžadován v případě, kdy test na izolaci viru, PCR, nebo PCR v reálném čase provedený na alikvotní části veškerého spermatu odebraného dvakrát ročně v minimálně čtyřměsíčním intervalu potvrdí, že séropozitivní hřebec není šířitelem a kdy dárcovský hřebec reagoval pozitivně v sérumneutralizačním testu na infekční artritidu koní se sérem ředěným v poměru alespoň 1:4.“,

má být „Odchylně od podbodu ii) není postup pro vzorky po odběru a testy na infekční artritidu koní popsány v bodě 1.5 písm. b) vyžadován v případě, kdy test na izolaci viru, PCR, nebo PCR v reálném čase provedený na alikvotní části veškerého spermatu odebraného dvakrát ročně v minimálně čtyřměsíčním intervalu potvrdí, že séropozitivní hřebec není šířitelem a kdy dárcovský hřebec reagoval pozitivně v sérumneutralizačním testu na infekční artritidu koní se sérem ředěným v poměru alespoň 1:4.“.

Strana 9, příloha, bod 4: v příloze D kapitole IV pozměňované směrnice 92/65/EHS, bodě 4.3 prvním pododstavci:

místo „musí být podrobeny testu na určení původce nakažlivé metritidy koní provedenému s pokaždé negativním výsledkem v laboratoři podle bodu 1.5 kapitoly II oddílu I na alespoň dvou vzorcích (stěrech) odebraných dárcovské klisně v žádném případě ne dříve než sedm dní (u systematické léčby) nebo 21 dní (u lokální léčby) po možné antimikrobiální léčbě dárcovské klisny z alespoň následujících částí těla:“,

má být „musí být podrobeny testu na určení původce nakažlivé metritidy koní provedenému s pokaždé negativním výsledkem v laboratoři podle bodu 1.5 kapitoly II oddílu I na alespoň dvou vzorcích (stěrech) odebraných dárcovské klisně v žádném případě ne dříve než sedm dní (u systémové léčby) nebo 21 dní (u lokální léčby) po možné antimikrobiální léčbě dárcovské klisny z alespoň následujících částí těla:“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS